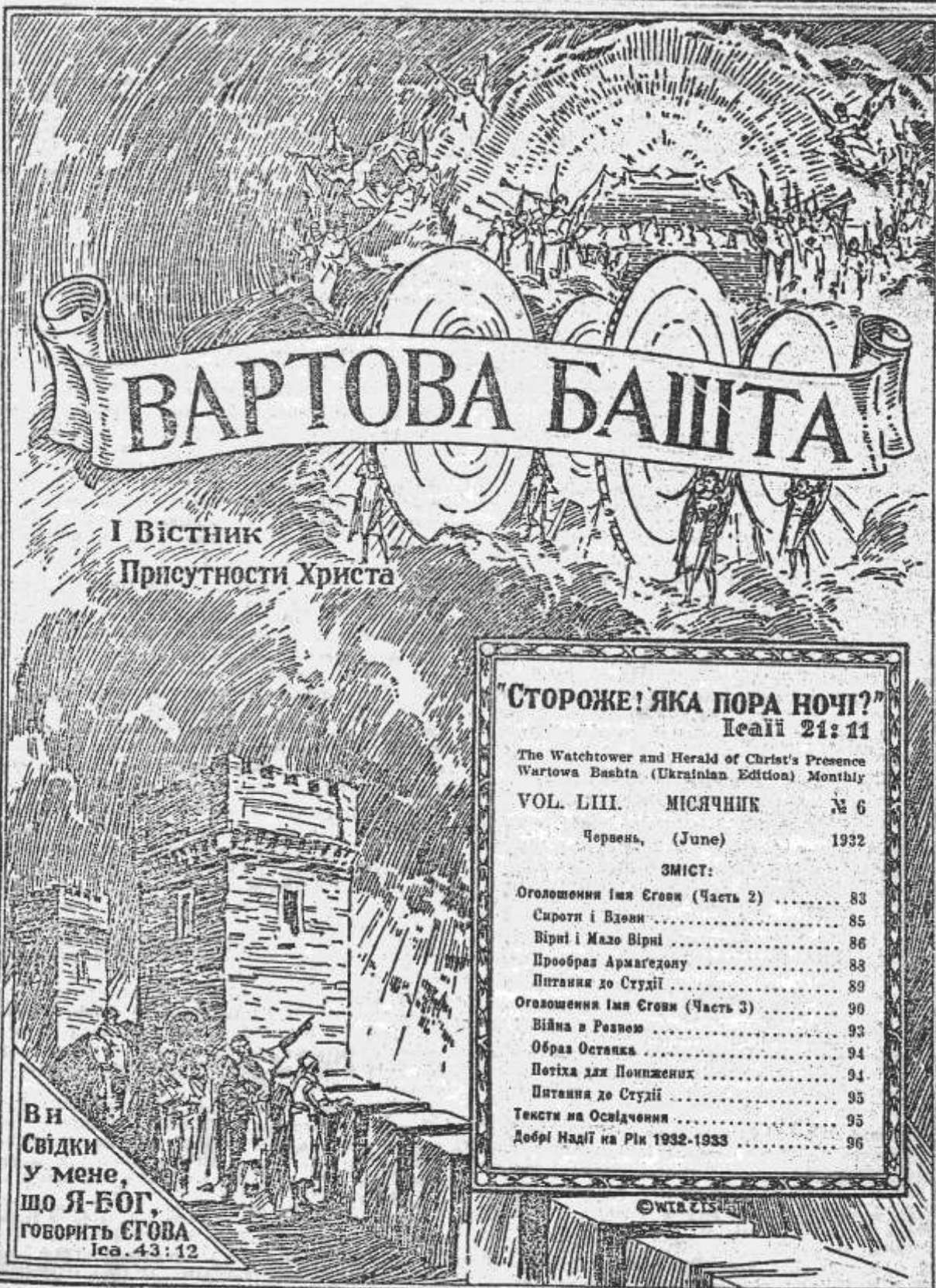

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashita (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIII. МІСЯЧНИК № 6
Червень, (June) 1932

ЗМІСТ:

Оголошення Ім'я Єгови (Часть 2)	83
Сироти і Вдови	85
Вірні і Мало Вірні	86
Прообраз Армагедону	88
Питання до Студії	89
Оголошення Ім'я Єгови (Часть 3)	90
Війна в Розноу	93
Образ Останка	94
Потіха для Помижених	94
Питання до Студії	95
Тексти на Освідчення	95
Добрі Надії на Рік 1932-1933	96

ВН
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРИТЬ ЄГОВА
Іса. 43:12

© W.T.A. 1932

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERGEN Secretary

"Діти твої навчати не сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми"—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВІРАЗНО УЧІТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й дачеж життя для усіх створінь; що Йогоє був початком Його творіння й активним слугою в творенні всіх річей; що той Йогоє тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в ясну славу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинівником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив його в ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути могутню ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й нинішній Його понад усяг творіння й понад усі імена і одягнув Його у ясну славу й власть.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою й правдивим царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа—се діти Сноу, члени Єгової організації; Його свідки, котрі чинять і приваляють до свідкувати про найкращість Єгови, голосять про Його заміри вгаляти людства, про які навчає Біблія, й вести овоц царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власти, котрий скинув Сатану з неба й зацпав установити Воже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під аладою Христа, котре те царство вже тепер почалося; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установити справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законам, будуть приєднані й будуть жити вічно на землі.

ДЛЯ РОЗВАГИ

Дорогий Брате Рутерфорд:

Скажуче питання є підставою для розваги як різнож і для підведення; бо, я надіюсь, що если се питання є здорове або грунтовне, то воно буде розсуджене в ширшій мірі у "Вартовій Башті" в відповідний час.

Після слів апостола Павла, святий дух установив старших надглядателями стада Божого. Тепер же, відколи Господь самий стався надглядателем Сноу, чи є се на місці дальше уповажняти службу старших?

Висшими словами сказати, чи не була се воля Господня, щоб обмежити юрисдикцію старших до часу несприятливості Господа Ісуса Христа, починаючи з Його вознесень, й з сидінням святого духа, а триваючи аж до відображення святого духа як провідника або учителя, й приходом Ісуса Христа до храму?

Сильний доказ цього можна знайти в сім, що в минулих наур роках було багато місця для критикования старших, а головне

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку св. Письма для допомоги свідкам Єгови. Він містить матеріал для систематичного студіювання Біблії й доставляє учителям для одних або для громади людей, що шире студіюють Біблію. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядій публічного навчання з св. Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету своєї науки. Він відкопнито відокремлений від усіх партій, сект або єврейських організацій. Він відкопнито й безпристрасно стоїть по стороні царства Бога Єгови під предцанням Христа, Його любові Царя. Він не прибирає достаточної міни, а радше заохочує до вважного й критичного розсуджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жодні суперечности, ані Його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вилосить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вписати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вписати до відділу в тім краї. З інших країв можна вписати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lelie Street, Cape Town, South Africa

Прислати в кождім случаі адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажають його читати, вписавмо даром, если о се попросять. Ми радісно бажавмо допомогти таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмєнну апликацію кождого року.

Увага для передплатників: Посилку за стримулу передплату чи то нову чи відновлену ми не вписавмо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Однй місяць перед скінченням ся передплати ми вписавмо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

віз 1922 р. Показані до служби, багато з них були відкриті як "терня в боці" Товариства, директорів, організацій служби, й всім членим працівникам Господнім. Вибірання їх до позитиві старших ун. "алось же після "воли Божої" через святого духа, однак, часто показувалось що вони були проти "розсудку Господнього", який був відкритий Товариством.

Чи не розуміли се є принципати, що з відображенням святого духа мстять час кінця уряду церковного від "розділу до гори", й що приход Царя до свого храму назначує час коли уряд церковний має йти "з престола в ния"? І если так, чи не маємо ми тепер подвійну організацію, управлену з "престола в ния" і з "розділу до гори"?

Если відповіть є в згоді з сими питаннями, то чи не булоб се добре й для інтересів царства, й в згоді з Писаннями, звільнити старших і діаконів, а замість них установити здібних провідників в той самий спосіб як директорів служби є вибирани?

З християнською любовлю, через Його ласку, остаюсь,

Ч. Моррелл, Онтаріо.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LIII.

Червень, 1932

№ 6

ОГОЛОШЕННЯ ІМЯ ЄГОВИ

«Співайте Богу, величайте ім'я Його! Зробіть дорогу тому, хто проходить крізь пустині — ЯГ ім'я Його — і радуйтеся перед ним!» — Пс. 68:4, англ. перекл.

Часть 2

ЄГОВА вибрав Сиона, столицю своєї великої організації, яко місце свого пробутку. Він осівся там через свого лютого Царя. Отже настав час веселого співу, щоби оголосити Його ім'я для тих, що мають уші до слухання. Всі інші у своїй часі будуть змушені пізнати, що Єгова — Бог. Се що Він приказав "величати своє ім'я" ясно показує, що в часі сповнення сього пророцтва Він об'явить значіння свого ім'я. Він перший раз об'явив своє ім'я "Єгова" Мойсейові; і в четвертій верші тієї Псалми є сказано: "Величайте, ім'я Його — ЯГ". (англ. перек.) Се отже становить часть нової Пісні в котрій говорить ся про значіння Єгового ім'я.

* "Співайте Господеві [Єгові] пісню нову, співайте Господеві [Єгові] вся земля!" (Пс. 96:1) "Заспівайте Господеві пісню нову; Він бо сотворив чудеса; правниця Його і святе рамя Його дали перемогу йому." (Пс. 98:1) "Боже, [Єгово], нову пісню тобі заспіваю, на псалтирі десятиструнній до похвальної пісні тобі заграю." (Пс. 144:9) "Заспівайте Господеві [Єгові] нову пісню, хвалу Його в соборі праведних Його!" — Пс. 149:1.

* Се вже аж по приході Ісуса Христа до храму Єгови, і коли Він відкрив значіння імені Єгови, що останок зачав співати сю Пісню. Не є се загальне спасення чоловіка, що побуджує сю пісню хвалення; але якийсь особливий акт побіди, що дає інспірацію сій Пісні. В часі коли останок зачав співати сю пісню, Єгова встановив свого лютого Сина на своїй горі Сион і приказав сьому лютому Цареві викинути Сатану з неба і зломати його силу на землі. В 1919 р. Господь визволив останок люду свого з неволі вавилонської, земської часті сатанської організації, щоби вони йшли й голосили про Його ім'я і Його царство. Тоді Він об'явив їм, що Сион став відбудований, і Він дав останкові зрозуміти велике питання, яке був порушив вогор відносно Його ім'я й слова. Він показав, що незадовго се велике питання буде на віки рі-

шене по стороні й на славу Бога Єгови. Він дав останкові зрозуміти, що ім'я Єгови означає Його заміри відносно Його людей, і тоді Він показав, що останок мусить бути Його свідками на землі. Сі то великі правди були відкриті останкові. Вони побудили сю пісню, і останок любить Єгову і радується бути занятим в співанню сєї Пісні на хвалу Його імені.

* В поправленім перекладі сей четвертий верш звучить: "Робіть дорогу тому, що їде через пустиню." Через свого пророка Бог показує, що тоді повстане дорога для останка народу Його, котрий то нарід остався з Ассирії, котра по смерті Ісаї була завоювана Вавилоном. "А тоді останок народу Його, що зостанеться від Ассура, мати ме шлях ще ширший, як мав Ізраїль, вийшовши з землі Єгипетської." (Іса. 11:16) Се сталося потім, як Господь прийшов до храму, що останкові Його люду на землі було дозволено вийти на шлях і повернути до Сиону, де Єгова тепер появилсь у своїй славі.

* "Той день", котрий Господь сотворив, уже зачався. Задача останка в сім часі є ясна, відносно чого писання говорить. "І промовивши того дня: Славлю тебе, Господи! Ти гнівався на мене, але одвернув еси гнів твій і потішив мене. Оце Бог — спаситель мій: я вповаю на Його й не збоюся; Господь бо — сила моя, й пісня моя — Господь; він стався мені спасенням. Співайте Господеві, що він учинив велике, — нехай дознаються про се по всій землі!" — Іса. 12:1, 2, 5.

* Єгова, відбудувавши Сион і осівшись в нім, став великим в Сионі; і тому є написано: "Великий Господь на Сионі, і високий над усіма народами. Нехай славлять ім'я Його: велике, страшне — святе воно!" (Пс. 99:2, 3) Се дальше доказує, що вісімдесят восьма Псальма відноситься до теперішнього часу і є покармом на часі для Божих помазаних людей в сім часі. Бути свідомим сього приносить силу й заохочення.

РІВНИНИ ПУСТИНИ

В Поправленій Версії сей четвертий верш звучить: "Будуйте шлях для того, хто їде [на небесах] через пустині." Інший переклад знов звучить: "Той що їде через рівнини пущі." Уповажнений переклад звучить: "Величайте ім'я того, що їде на небесах." Слово "небеса" вжите тут походить від єврейського слова *арабаз*, і переложене на те саме слово, що слово "небеса" у восьмій і трицять третім верші тієї псалми. Лишень в сім четвертім верші те слово *арабаз* є переложене на "небеса", а в інших місцях воно є переложене на пустиню, рівнину або пущу. Се вказує, що псалміста взяв свій образ з минушини, коли стояли хмари, представляючи присутність Єгови, і також скриня завіту, котру несли на раменах священники, проводячи Ізраїля через пустиню до Канаан землі. Священники, несучи скриню завіту на своїх раменах, представляли в малій мірі, як Бог Єгова їдуть на своїй священничій організації, так званій священство по чину Мелхизедека. Уся країна між Єгиптом а Канааном була пустинею й була заселена ворогами Ізраїля, і для того представляла стан недовірства й непослушества Богу. Ізраїльтяни мусіли перейти через сю пустиню в їх дорозі до землі спочинку.

Аргумент апостола Павла відносно сеї справи, як про се говорить апостол в листі до Жидів 3: 7-16 і 4: 1-11, є, що Канаан представляв стан віри і спочинку в Єгові і Його старання о його людей, і що ті, що мають віру в Бога й Христа, входять тепер в цілковитий відпочинок. Отже Ізраїльтяни, йдучи через пустиню Канаан із скринєю завіту на раменах священників, представляли, як Єгова їде й провадить свою організацію через стан пустині. Про се писання каже: "І рушили від Абарим гір та й отаборились на степах Моабських, на Йордані проти Ерохону. І отаборились на Йордані, від Бет Езімота до Абель-Ситтима на рівнинах Моаба. І промовив Господь на рівнинах Моабських." — 4 Мойс. 33: 48-50.

"Слово "рівнина" являється кілька разів в повисших текстах і є взяте з єврейського слова *арабаз*, що значить пустиня. Сповнення пророцтва сеї Псалми, т. є 'хто приходить крізь пустиню', значить, що Єгова їде на своїй організації і провадить її через пустиню або пустий край ворожий, що є світ, й провадить свій завітуючий нарід до безпечного місця в Сионі до міста живого Бога, небесного Єрусалиму, і до множества ангелів, до збору церкви первородних; котрі є записані на небесах. (Жидів 12: 22, 23) Як Ізраїльтяни були в пустім краю ворога, але не належали до нього, так і тепер Божий вірний останок знаходиться в світі, але не є частию світа; і котрий то світ або органі-

зація для останка є ворогом і неприємелем, і пустинею, де нема життя-даючої поживи для них, і останок' оточений навколо небезпекою і смертю. Отже Єгова є їх захистом, їх силою, й їх піснею. Останок знаходиться в пустім краю або в обставинах безводних і безплідних для Бога. Тепер Божий останок мусить поступати дорогою через пущу і йти шляхом через пущу о яку постарався предвічний Цар для них, котру дорогу збудовано для їх добра; і в своїм часі всі інші люди, котрі схотять життя, будуть мусіли ступати тим шляхом. Той великий шлях провадить до Сиона, де перебуває Єгова через свого представителя Ісуса Христа. — Іса. 35: 8; 62: 10.

У ворожій краю знаходиться велике число людей котрі не належать до урядової часті сатанської організації, але котрі є під її силою й впливом. Сі мусять мати ще нагоду пити воду з ріки, котра тече від престолу й храму Божого. В гармонії з сим є написано: "І промовив до мене: Ся вода тече в восточню сторону краю, попливе рівниною та й увійде в море; і зробляться води його здоровими." (Езек. 47: 8) (Гл. також Одкр. 22: 1, 2; *Світло* II, стр. 255, 256.)

Вірою і з ласки Бога Єгови останок тепер бачить сі річи і для того "підносить пісню" хвалення тому, що "проходить крізь пустині" побідоносно через ворожий край. В послушенстві до Божих заповідей вони "рівняють дорогу" для людей, підносять стяг Єгови, і провадять до царства. (Іса. 62: 10) Вони величають Всевишнього ім'ям Єгова, і радуються перед Ним. Се здається говорити, що ім'я ЯГ (Єгова) бере першенство над усіма іншими божественними іменами. Воно звертає вагу на Його замір і пригадує людям, що вже прийшов час для Єгови докінчити всі свої заміри котрі Він записав у Біблії як керівництво для чоловіка, а понад усе, Він замірив оправдати своє славне ім'я.

Се, що останок радуватися ме перед Господом, показують виразно слова пророка: "Веселися, Синова дочко, викликай радісно, дочко Єрусалимська. Се Цар твій надходить до тебе, справедливий і спасаючий, тихий — сидяче на осли, сині яремної ослиці." (Зах. 9: 9) Се що ізраїльський володар їхав на осли, тій в часі своєї коронації, символічно представляло цілковите й добровільне послушенство Богу Єгові. Коли цар мав бути коронований, він мусів їхати верхом на ослі. (Суд. 5: 10; 2 Парал. 23: 9-11) Ісус сповнив се пророцтво в меншій мірі коли Він вїхав в Єрусалим, представляючи себе як Царя, і тоді явився в Храмі. (Мат. 21: 2-9) Коли Він прийшов до храму Єгови в 1918 р. і представив себе як Царя, Він сповнив

се пророцтво в повній мірі, і се зазначило початок великої радості для дочки Сионської або дітей Божої організації.

СИРОТИ І ВДОВИ

¹³ Дитина відділена від свого отця стає предметом наруги через інших, а знов вдова стає опущена. Єгова є Отцем сиріт і заступником вдів. Відносячися до Єгови в тій Псалмі сказано: "Батько сиротам і суддя вдовам Бог у святому домі своїм." (Пс. 68:5) Божий останок на землі знаходиться в стані відлучення від світа і про котрих псалміста говорить як про "сироти" задля слідуючих причин: (1) Тому що вони з послухування до заповідей "забули свій нарід і дім батька свого." (Пс. 45:10); (2) тому що їх полишили всі земні приятелі й вони шукають помочи й сили від Бога Єгови: "Бо коли б покинули мене батько мій і рідня мати, то Господь прийняв би мене. Вкажи мені, Господи, дорогу твою, і провадь мене по простій стежці задля ворогів моїх!" (Пс. 27:10;11); і (3) тому що підчас несприятливості Ісуса Христа, аж до приходу Його до храму, сі були полишені сиротами, але Господь вислав їм св. духа заступатись і помагати їм. (Йоана 14:18) Тепер дух святий як помічник забраний від них, а Єгова через Ісуса Христа є присутній з ними. Діти без отця потребують оборони й охорони, і тому ціль Єгови є навчити останка: "Він виконує суд для сиріт і вдовиць, і милує приходячи даючи йому хліб і одіж." — 5 Мойс. 10:18.

¹⁴ В іншому перекладі сей текст 5 книги Мойсея звучить: "Виконує пімсту за сиріт і вдів, і любить проходня і дає їм поживу і одежу." (Ром.) В гармонії з сим псалмістом каже: "Встань, Господи Боже, піднеси руку твою, не забудь нужденних! Ти бачив, бо ти поглядаєш на тісноту й муку, щоб віддати рукою твоєю; на тебе вповає нещасний, ти єси поміч сиротині. Щоб судити правду сиротині і пригнобленому, щоб чоловік, що із землі взявся, не лякав більше." — Пс. 10:12, 14, 18.

¹⁵ Управителі сього світа бачать, що Божий нарід є доптаний, нівечиний і зневірений, але вони не помагають ані не потішають його. Промовляючи до них через свого пророка Єгова каже: "Признайте правду бідному і сиротині; оправдайте нужденного і вбогого. Визвольте бідодашнього і нужденного, спасайте його з руки беззаконних!" — Пс. 82:3, 4.

¹⁶ Але володарі відмовляються се чинити, і тому Єгова зняв з свої руки сю задачу, і тому Його пророк говорить: "Господь захожих заступає, він сироту і вдову піддержує; а дорогу беззаконних на бік повертає." (Пс. 146:9) Се Бог зачав виконувати коли Він появився в

своїм храмі через свого великого Представителя Ісуса Христа.

¹⁷ В "Християнстві" знаходиться много дітей, котрі є без отця, і ворохобного духа, тому що вони були запроваджені в блуд через духовенство і головних з їх стада. Про сих Єгова говорить через свого пророка: "Провідники сього народу поведуть його блудом, а ті, що даються їм вести — погинути. Тим не мати ме Господь утіхи й з хлопців у його, та й сиріт і вдовиць його не помилює; бо вони всі зледащили, всі вони нещирі, та й всі уста безбожності повні. Та й ще гнів його не одвернеться і рука його все ще простягнута." (Іса. 9:16, 17) Сі бунтівники вповали на людську силу, і тому їх сила впала. Ті, що вповають на Господа і виконують Його заповіді, сі отримують поміч з Його рук.

¹⁸ Єгова є Суддею, Заступником і Мстителем за своїх дітей. "Полиши тільки твої сироти, я не дам їм загинути, та й вдови твої нехай вповають на мене." (Ерем. 49:11) Еврейське слово "вдова", ужите псалмістом в першій верші котрий тут розбираємо, є в числі многім і в інших місцях св. Письма воно переложене на "пусті дом" або "пусті місця". (Іса. 13:22; Езек. 19:7) Те слово також значить пусте місце або стан. Та велика "вдова", котрої заступником і оборонцем Єгова, се — Сион, Його організація. Приходить час коли її стан здовування скінчиться й наруги перестануть, і Єгова каже до неї: "Не бійся, не дознаєш стыду; не лякайся, не зазнаєш наруги; забудеш сором молодощів своїх, і не згадаєш більше зневаги свого вдовування. Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми." — Іса. 54:4, 13. (Гляди В.Б. 1931, стр. 323)

¹⁹ В часі переслідування від 1917 до 1919 р. земна частина Божої організації була спустошена, наче вдова, і клик вірних членів її був висказаний словами пророка: "Спогадай же, Господи, що з нами сталося; зглянься подивися на пониження наше! Наше наслідде досталося невіром, дом наш — чужим чуженицям; ми сироти — безбатченки, матері наші — вдовиці. Нас наганяють, бючи в потилицю, а в роботі нема нам відпочинку." — Плач Ерем. 5:1-3, 5.

²⁰ З початку періоду переслідування Господь прийшов до храму в цілі суду, і тоді Він став заступатись за вдову і за сиротами: "Ось, я посилаю ангела мого, а він приготує дорогу передо мною, й негайно за сим прийде в храм свій, що його шукаєте, — Ангел завіту, що його бажаєте; ось, він йде, говорить Господь Саваот. Прийду до вас, щоб судити суд, й буду скорим свідком проти чарівників, перелюбників і тих, що божаться льживо, що вдержують плату поденного робітника, притісня-

ють удовиць і сиріт та відпихають од себе приходя й не бояться мене, говорить Господь Саваот." — Мал. 3: 1, 5.

²¹ Прийшов час коли ворог і його організація мусить бути знищена. Його дім був гордий, зухвалий і гноблючий; для того написано: "Дім надутих розвалить Господь, а межу вдовину утвердить." (Прип. 15: 25) В 1918 р. Егова зачав відбудовувати Сион, і тоді то Він зробив ту вдову плідною і її діти зачали славити Його ім'я; і відносно цього написано: "Що дає неплідній жити вдома, як щаслива синів мати." (Пс. 113: 9) Тоді зачала Божа жінка отримувати дім відносно Його земних дітей, і тоді настав час радості, і та радість ще і тепер продовжується.

²² Слова п'ятого вершика Псалми шістьдесять восьмої, а іменно, "Бог у святому домі своїм", здається відносяться до Його храму, а не до Його загального дому в небі. (Аввак. 2: 20) Сі слова показують об'явлення Божої любови до тих, що знаходяться в Його організації. Се Його місце мешкання, де Він перебуває через свого представителя Ісуса Христа. (Пс. 132: 13-15) В книзі Паралипомена є написано, що Егова "жалував . . . свій народ і пробуток свій." (2 Паралип. 36: 15) Якщо дальший доказ, що се відноситься до храму, т. є до місця де Його ім'я шановане, псалміста каже: "Господи, я полюбив красоту дому твого і оселлю величя твого." (Пс. 26: 8) Егова є Суддя й Оправдателем своїх людей в Сионі. Ті діти є припедені перед лице їх Отця, великого Егови, і Його організації, котра то організація була переднійше в стані вдювання, але тепер стала плідна і доглядає дому, і тому радість витає в Його організації. Між усіма дітьми тієї організації витає радість і великий мир. Егова — їх Отцем і Учителем, і тепер всі вони є навчені Богом. — Іса. 54: 13.

ВІРНІ Я МАЛО ВІРНІ

²³ З починку та пісня каже: "Одиноким дає Бог жити в купі в одній домівці, закованих виводить на волю до щастя; ворохобникам же дає місце в пустині." (Пс. 68: 6) У *Вартовій Башті* (англ.) з жовтня 15. 1926, розбираючи тексти відносно вазнів або великої громади кляси, сі слова Псалми, т. є "одиноким дає Бог жити в домівці" були ограничені до великої громади кляси. Тепер з ласки Божої справа виглядає яснійше. Сей верш здається ясно відноситься до трьох різних клас, а іменно: (1) до вірного останка, або "вірного і розумного слуги" кляси; (2) до великої громади; а (3) до "чоловіка гріха", "сина погібелі". Очевидно сі три класи є тут показані, щоби посвячені Богу могли бачити й розуміти Його ласкаве розпор-

ядження для тих, що люблять Його. В іншому перекладі сей текст звучить так: "Хто приводить самотніх до дому." (Ром.) В сім вершику псалми се одинокі місце де слово єврейське "яліл" переложене на "одинокі". На підставі різних авторитетів, те слово значить *збідняння*; т. є *сдиний*; і можна його розуміти також *олюблений*, також *самотній*; *життя*; *дорогий*; *єдине*; і *єдине життя*. Якщо доказ цього читаємо от сі тексти: "Возьми сина твого, єдиного твого [я-хид] Ісаака." (1 Мойс. 22: 2, 16) Ще інший: "Сохрани від меча душу мою вбогу; мою олюблену [єдину] від сил собачих." (Повр. перек.) (Пс. 22: 20) "Господи, як довго будеш придивлятися? Верни душу мою з спустошення їх, від левчуків одинокою мою!" — Пс. 35: 17.

²⁴ Те саме слово переложене на "єдиний" в слідуючих текстах: "Як бо й сам був у панотця мого любимою дитиною, й неначе єдиною у неньки моєї." (Прип. 4: 3) Те саме слово переложене на "єдиний син" в Еремії 2: 26. Те саме єврейське слово переложене на "одинокі" в Амоса 8: 10; Захарії 12: 10. Те саме єврейське слово є переложене на "бідний" в слідуючій тексті: "Зглянься на мене, і помилуй! Бо я одинокий і бідний." (Пс. 25: 16) Сі тексти доказують, що слово "одинокі" в шестім верші сей псалми, котру тепер розбираємо, відноситься до дітей Сиону, Божого вірного останка кляси.

²⁵ По народженню "сина хлопяти" (царства, Одкр. 12: 5) Сион породив своїх дітей. "Сион . . . ледви почав боліти, а вже й породив синів своїх." (Іса. 66: 8) Тоді настав час радості. Божа жінка, символ Його організації, була неплідна аж поки Він посадив свого Царя на своїм престолі, і тоді її діти народились. В той то час неплідна жінка Сион, зачала порядкувати домом. "Що дає неплідній жити в домі, як щаслива синів мати." (Пс. 113: 9) Коли Господь прийшов до свого храму і відбудував Сион, і коли її діти народились, тоді Пісня хвалення зачалась співати радісно через її дітей, щоби оголосити царство й ім'я Егови, виглядаючи оправдання імені Егового, в чім з Його ласки вірні мають привилей. Факти показують, що "вірний слуга" кляси, хотий вельми олюблена Господом, була відділена, самотня, й опущена аж Господь зачав відкривати своїм вірним, що царство народилось, і що вірні послідователі Ісуса Христа мали привилей голосити Царя й царство на славу імені Бога Егови. Сих самотніх або відділених Егова помістив в "домівці", с. т. в організації своїй, в домі Господній; і він привів їх в стан єдності з Христом. Отже сі олюблені одиниці бачать "око в око", і в гармонії з сим зачали голосити добру новину царства і про день оправ-

дання імені Єгови. Отже ясным є, що та частина псалми: "Бог дає жити вкупі в одній домівці", відноситься до вірного останка і показує їх єдність і щастя, радість і злуку.

ВЯЗНІ

²⁶ Після поправленої версії, то шестий верш шістьдесять восьмої Псалми звучить так: "Одиноким дає Бог жити в купі в одній домівці, в'язнів виводить на волю до щастя; ворохобникам же дає місце в пустині." *Вартова Башта* з 15. жовтня, 1926. (англ.) властиво пристусовує "в'язнів" в сім тексті до "великої громади". Се заключення вповні попирають слідуючі тексти: "Я Господь, покликав тебе на правду, й буду держати тебе за руку, й берегти тебе, й поставлю тебе у завіт народам за світло невірним; щоб очі сліпим одчиняти; щоб виводити в'язнів із в'язниці, а сидячих у темряві — з темниці." (Іса. 42: 6, 7) "Нехай дійде до тебе стогнання невольника! По великості рамени твого сохрани дітей смерті!" (Пс. 79: 11) "Щоб почути стогнання невольника, щоб розкувати дітей смерті." (Пс. 102: 20) "Сиділи вони в темі і в тіні смерті, сковані нуждою і залізом." (Пс. 107: 10) Ті, з котрих складається велика громада, стогнуть і кричать, тому що їх стримує організація, котра підступом і фальшивством взяла імя Ісуса Христа на себе. Духовенство й головні з їх отар тримають покірних як в'язнів. Вони є назначені на смерть, тому що вони зробили угоду з Богом чинити Його волю, вповсюди на заслуги Ісуса Христа, котра то угода провадить до їх смерті як людські сотворіння, щоб вони могли жити як духові сотворіння. Вони мусять умерти як людські істоти, і будуть збуджені зі смерті до духового стану, в котрім то часі їм буде даний привилей служити Богу перед Його престолом. — Одрк. 7: 15.

ВОРОХОБНИКИ

²⁷ Слова: "ворохобникам же дає місце в пустині" — в иншій перекладі звучать: "Ворохобникам дає місце в сонці спаленім краю." (Ром.) Між Ізраїльтянами, Божою типічною клясою, знаходилась ворохобна кляса, і можна сподіватись, що подібна ворохобна кляса по'явиться між тими, що зробили угоду через жертву, щоб чинити волю Божу. Ізраїльтяни терпіли також від зпертості і ворохобнечі. Можна сподіватись, що і ми знайдемо сю саму річ між тими, що були запрошені до царства. Яків, котрому було дане першенство й ласку з руки Єгови, представляв вірних, котрих Господь Бог уживав до доручування свідцтва Ісуса Христа, т. є. в ту клясу послідователів Ісуса з котрої складається "вірний й правдивий"

слуга. Для того написано: "Він бо поставив свідчення своє в Якові, і положив закон в Ізраїлі, заповідаючи батькам нашим, щоб синам своїм переказати, щоб на Бога вповали, і про діла Божі не забували, і заповіді його сповняли, і не були, як батьки їх, рід непокірний і ворохобливий, рід, що не статкував серцем, котрого дух не був вірний Богу." — Пс. 78: 5, 7, 8.

²⁸ Єгова пояснив виразно у своїм Слові, що хто хоче бути вірним Йому, той мусять служити Йому з любови до Нього або з несамолюбного посвячення Йому; що з приходом Його царства вони мусять бути свідками для Єгови і розказувати добру новину для народів землі як свідцтво й як остопогу о Божім замірі, перед тим, нім остаточний кінець прийде на сатанську організацію. Вони мусять розказувати людям, що Єгова — єдиний правдивий Бог, і що Сатана й його організація є фальшиві, і противляться Богу й царству й мусять бути знищені. Вони мусять нести свідцтво про імя Єгови й про Його царство з радістю, і виглядати оправдання Божого імені. Ті, що були взяті в угоду о царство діляться на дві кляси: одна кляса служить Господу з любови; а друга з самолюбства, т. є. щоби дістатись в будучині на позицію слави й чести. Ся послідна кляса відмовляється вірити, що в 1914 р. зачалось царство, котре символічно є представлене через народження "сина хлопяти". Вони також не хотять вірувати, що Господь прийшов до свого храму в 1918 р. Вони не хотять сповняти своєї угоди й виконувати обітниці Господеві, і не оціняють ласк які вони отримали. "Не сповнили завіту Божого, і не схотіли ходити в законі Його. Забули діла його і чудеса його котрі явив їм." — Пс. 78: 10, 11.

²⁹ Усі, що відповіли на поклик до царства мали статися співнаслідниками з Ісусом Христом, если їх мотива в служенні Господу була з несамолюбства і если вони будуть вірні аж до кінця. Про таких говорить ся як про князів, про котрих Господь через псалмиста каже: "Він кидає сором на князів, [тих, що колись мали бути царями в царстві з Ісусом Христом] і велить їм блукати в безлюдді [в пустім місці де нема поживи], і в безводді; бідного [бідні духом, котрі цілковито посвятились з несамолюбства Богу] він з нужди видвигає, і роди його [сеї вірної кляси], як стадо, розмножує." Далше Господь каже: "Щирі серцем побачать се і звеселяться, і всяка несправедливість заціпить уста свої. Хто мудрий, той замітить ті речі, і нехай зрозуміють милості Господеві." (Пс. 107: 40-43) Ось так Господь показує, що мудрі є ті, котрі вважають на Його Слово і котрі кермують Його Словом а не зовніш-

ним впливом, ані навіть своєю власною опінією або заключенням, ані мудрістю й величністю їх ближнього.

³⁰ До ворохобників Єгова каже: "По всяк день простягав я руки мої до народу неслухняного, що ходив путями лихими, по своїй подобі, і до народу, що мене безнастанно в лице зневажає, бо приносить жертву по садах та палить кадила на цеглі [на зроблених річах чоловіком, а не на Христі, вибраним Каменем Богом Єговою]." (Іса. 65: 2, 3) (Гл. В.Б. 1930 стр. 334, *англ.*) Ся кляса не хоче відкривати сатанської злої організації через голошення правди, а радше вона обходить легко із нею, щоб не стратити ласки у світа, і до таких Господь Бог каже: "Горе синам неслухняним, — говорить Господь, тим, що задумують задуми без мене, — що виходять у вмови, мені супротивні, та гріхи на гріхи громадають: не спитавшись у мене, йдуть вони в Єгипет, щоб шукати підмоги в силі фараоновій та захистити себе в тіні Єгипту." — Іса. 30: 1, 2.

³¹ Та сама ворохобна кляса є названа бутною і попсутою в слідуючих текстах: "А в людей сих серце бутне й ворохобне; відступили та й пішли манівцем." (Ерем. 5: 23) "Всі вони упрямі зрадники, живуть неправдою; се мідь і залізо вони, — всі попсовані." — Ерем. 6: 28.

³² Про сих псалміста каже, що вони чернять сина своєї власної матери. (Пс. 50: 20) Ісус говорить про сю саму клясу як про "робітників беззаконня"; і також як про "злого слугу"; і апостол називає їх "чинителями беззаконня", тому що вони не прийняли любови правди і для того відпали і є названі "чоловіком гріха", "сином погибелі". — Мат. 13: 14; 2 Сол. 2: 2-12.

³³ Повніші тексти ясно показують, що Господень пророк описує в шестім верші шістьдесяти восьмої Псалми, три кляси на котрі посвячені є поділені. Вірні, що люблять Господа, бачать сі правди і підносять піснь хвалення для імені Єгови і радісно голосять, що Єгова є єдиний правдивий Бог, що Його царство оправаляє імя Його, і що Його царство єдиною надією для роду людського.

ПРОБРАЗ АРМАГЕДОНУ

³⁴ У многих місцях Біблії Єгова вказує те що буде переходити в часі Армагедону або в день битви великого Бога. Слідуючий текст є один із таких доказів: "Боже! Як йшов ти поперед твого народу, як переходив пустинною, тремтіла земля — і небеса клянули перед Богом — сам Синай перед Богом, Богом Ізраїля." — Пс. 68: 7, 8.

³⁵ У сих словах псалми Давид очевидно відноситься до Єгови, як Він випровадив Ізраїля з Єгипту до гори Синай і звідтам до краю Па-

листини, і відтак згадує що сталося при горі Синай і що вони представляли річи які мали взяти місце описля. Зараз по першій битві Мігідо, Дебора зачала пророкувати. (Суд. 5: 19) Слова ужиті сею пророкинею, були дуже подібні до тих, котрі Давид описля ужив у сій псалмі. Се показує, що сі слова не вийшли від жадного чоловіка, але були скермовані і диктовані Господом через Його ангела. Слова висказані Доборою звучать: "Як йшов еси з Сіру, Господи, з Едому, стався трус по всій вселенній на землі й на небі; на землі все затремтіло, (небеса гучали), краплями взялися хмари, ринули водою. І стадися перед Богом (віковічні гори, й Синай великий танув од лица Господнього)." (Суд. 5: 4, 5) Очевидно, що сі слова пророкини ужила, тому що Єгова потворив свій дивний й чудовий акт в битві Мігідо, і подібно до сього, який був показаний при горі Синай. Описуючи битву Мігідо пророкиня каже: "Воювали з неба зорі, били на Сизару, (із доріг своїх на його) виступали боем. Той Кисон, бурчак (потужний), різко рвав і ніс їх. Поток Кедумим, потім Кисон. Жени, душе моя, сильних у рості! Ой ламалися ж у коней копита від бігу, від утечі сильних. Проклинайте Мероз, каже ангел Господень, прокленіть, прокленіть осадників його, що не прийшли на підмогу Господеві, на поміч Господу з сильними своїми!" — Суд. 5: 20-23.

³⁶ Многі з посвячених думали, і декотрі ще дальше думають, що велика битва в день Всемогучого Бога се буде битва між людськими силами й людським средством. Як ангел Господень кермував битвою Мігідо, яко представителю Бога Єгови, так і Ісус Христос, Його великий Чиновник, буде кермувати битвою в великий день Всемогучого Бога, ділаючи яко представителю Бога Єгови. Слова пророцтва висказані Доборою, і ті, що знаходяться в семім і восьмім вершику шістьдесяти восьмої Псалми, попирають се заключення досить виразно. Апостол Павло в дванадцятій голві до Жидів, відноситься до тієї самої річи, і показує, що слова пророцтва висказані Доборою і Давидом мусять бути пророцтвами відносно того, що має настати в "день Його приготування" і про велику й остаточну битву. Се мусіло виглядати дивним і чудним для всіх, хто бачив армію Ізраїльську під провідництвом Йозії як вони воювали ворогів під Габаоном. Се мусіло бути дивним і чудним бачити, як небесне воїнство побіджувало ворога в користь завітуючого Божого народу. В тім то часі Бог Єгова, підчас коли битва горіла, синав великими кавалками граду з неба, котрим більше число було вбитих чим мечем ізраїльської армії. (Йозії 10: 9-12) Рівнож коли Ізраїльтяни

під керівництвом Барака воювали ворога під Мерідом, то се мусіло виглядати дивним і чудним для тих, що бачили силу Єгови об'явлену проти ворога коли: 'звізди з неба' воювали проти ворога й ворог був цілковито побіджений.

Ісаїя пророкував про прихід битви Армагедону або великої битви в день Всемогучого Бога. І каже: "Бо встане Господь так, як на горі Перезамі, розгнівається, як на долині Габонській, щоб зробити діло своє, діло незвичайне, та й довершить своє діло, своє діло дивовижне." (Іса. 28:21) Яких елементів Бог уживе в сій битві, то ми не знаємо, але з пророчих образів можемо бачити, що Бог Єгова вживе своєї сили щоб знищити сатанську організацію. В якійби то спосіб та сила не об'явилась, то се буде незвичайно дивним для тих, що будуть бачити се. Слово "незвичайно" наведене в повисшій пророцтві Ісаї значить "чудове". Через свого пророка Захарію Єгова каже, що в "день Господень", коли сатанська організація нападе на Його нарід, "тоді виступить Господь і в оружить проти тих народів, як було колись воружувався у день бою." (Зах. 14:3) Ми знаємо, що Сатана збирає всі свої сили проти сил справедливості, і що сили на землі, котрі стали по стороні Господа, є надто слабкі, щоб успішно могли виступити в боротьбі проти ворога і знищити його, і в очах всіх, що будуть мати привилей бачити се, се буде дивовижним і чудовим ділом.

Єгова через свого представителя Ісуса Христа прийшов до свого храму в 1918 р., і тоді настало трясення землі, т. є. потрясення земних обставин Божого народу. Останок, котрий є 'десятою частию города, впав, і забито у сім трясенню тисяч імен людських.' Вони були відтяти від сатанської організації і пораховані за мертвих через сатанських агентів. (Гл. Одкр. 11:13; *Світло* I, стр. 214.) *Роттердам* переклад повисшого тексту шістьдесять восьмої Псалми звучить: "Земля тряслась, і небеса клянули в присутності Бога Синаю." Велику лекцію яку мали навчитись сотворіння, була ся, що Єгова — Він єдиний правдивий й всемогучий Бог. В який би то спосіб не було, то всі вони мусять бути повідомлені о сій правді. *Роттердам* переклад сього тексту вказує ясно, що гора, котру Він сотворив, тремтіла і тряслась коли Він давав закон через Мойсея. Той самий Бог, що воює за свій нарід і провадить їх до перемоги, і той самий Бог, що приходить до свого храму, вибирає й провадить свого останка в такий пробіток Всевишнього, в місце безпеки, і той самий Бог знищить ворога й його організацію в Армагедоні. "Небеса клянули" не значить, що буквальні небеса впали, але що з них спав дощ або відсвіжаюча правда на

Божий нарід, підчас коли вони перебувають в стані пустині. Се закінчення можна поперте слідувати текстами, у котрих знаходиться те саме слово, а іменю: "Хмари ринули водою." (Суд. 5:4) "Із пальців моїх капала миро." (Пісня Пісень 5:5) "Капати муть гори соком виноградним." (Йоїла 3:18) "Точити муть гори сок винний." — Амос 9:13.

Від коли Господь прийшов до свого храму, з Його небес зачали капати відсвіжаючі правди на Його останні члени на землі. З Його ласки останок отримує ці дощі пророчих правд, і яко свідки Єгови вони зливають ці правди на всі народи, а головні на народи, з котрих складається "Християнство". "Сину чоловічий! оберни лице на дорогу к'полудню промов слово проти полудня, і виречи пророцтво проти ліса полуденного степу." (Езек. 20:46) "Сину чоловічий! повернись лицем проти Єрусалима й проповідуй проти землі Ізраїльської." — Езек. 21:2.

Останок Єгови тепер 'засів в небесних місцях' з Ісусом Христом в Його храмі. (Ефес. 2:6) Сі вірні зливають пророцтвами Божими "Християнство", оголошуючи імя й царство Бога Єгови.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. 1.2. Яка особиста подія наважлива, щоб співати хвалення в честь імені Бога Єгови? Кому Він відкрив своє імя? Хто буде співати ці хвалення? Яку пісню вони будуть співати?
3. Наведи декотрі великі правди, які були відкриті для останка і в котрих міститься спів хвалення в честь імені Єгови.
- 4-6. Для якої цілі тут згадується про шлях і коли він був отворений для останка? Який доказ маємо, що псалми шістьдесять восьмої псалми принесло поміч для Божих помазаників?
- 7-9. Порівняй положення Божого завіряючого народу тепер із Ізраїлем, коли він був в дорозі до Канаан, і поясни вираз "робіть дорогу тому що іде через пустиню."
10. Яку зв'язь мають слова Езекиїла 47:8 з цією студією?
11. 12. Що значить вираз "Імя Бога ЙГ"? Як співення Захарії 9:9 відноситься до Псалми 68:4?
- 13-16. Хто є тіми сиротами про котрі згадується в 1 верші? Опини чому вони є сиротами? Як Єгова, охороняє й оберігає їх?
17. Приспосудь Ісаї 9:16, 17.
- 18-20. Поясни, як Єгова є суддею для всіх.
- 21, 22. Коли й як Господь знищить дім наруги, (2) "межу відомому утвердити"? До чого відноситься вираз "Бог у святотому домі своїм"?
- 23, 24. Поясни значіння "одиноким Бог дає жити в темноті". Наведи інші тексти, котрі доказують тотожність класу так званої "одинокими".
25. Коли й як ці "одинокі" були поміщені в доми? Для якої цілі се було зроблено?
26. Наведи інші писання котрі вказують хто є "одинокими".
- 27, 28. Поясни слова "Він бо поставив свідчення своє в Якові." Приспосудь Псалму 78:10, 11.
29. До кого відноситься слова "хто мудрий"? (Іс. 107:43) Що він замітить? Коли і як прозвучать "милости Господні"?

1 30-32. Як сповинались слова в Ісаї 65: 2, 3?

1 33. Де яких трьох клас відноситься Псалма 68: 7, 8.

1 34, 35. Чому подібні вирази є ужиті в Псалмі 68: 7, 8 і в Суджів 5: 4, 5.

1 36, 37. Хто буде воювати в Армагедоні? Опаша пророчий

образа, і приготуй до снів пророка Ісаї 28: 21 який описує Армагедон.

1 38-40. Поясни, що значить "земля тряслась". Чому тут згадується про "Бога Синаї"? Поясни значіння "канати муть небеса".

ОГОЛОШЕННЯ ІМЯ ЄГОВИ

"Дав линути животворному дощеві, о Боже; ти кріпив насліддя твоє, коли воно томилося." — Пс. 68: 9.

Часть 3

ЄГОВА БОГ є Сотворителем неба й землі, і всі Його пророцтва й одкриття є Його Словом правди. (Іса. 45: 12; Йоана 17: 17.) Тих людей, що посвятились Йому, Він уживає як свій знаряд для оголошення правди іншим; вони є посудинами уживані як Його свідки. (Іса. 43: 10-12) Є такі одиниці, що уперто віддають признання й пошану людям за правду, котра від часу до часу є поміщена у *Вартові Башті*. Се не лише помилка, але мусить бути дуже неприємним для Господа. "Чим скаже штучний утір про того, що її виконав; він нічого не знає?" (Іса. 29: 16) Давати чоловікові кредит за врозуміння й оголошення Божої правди, се зневага для Єгови. "Що в людей високе, те огида перед Богом." (Луки 16: 15) Многі спричинили великі шкоди собі й іншим через се, що вони давали кредит людям й вивиснали їх. Се не лише є доказом самолюбства, але се показує брак любови й посвяти до Бога Єгови й Його Слова правди. Рівнож не є се угодним перед Господом для чоловіка потайно або добровільно припиняти вивиснення від других, як й вивиснення інших. Хтось може думати, що йому належить похвала за се, що він щось зробив; але неробить ріжниці хто що думає, жадному чоловікові не належить ніякий кредит. Від самого дня коли Бог зробив угоду з Ізраїлем при горі Синаї аж до тепер, то Він все робив натиск на своїм Слові, на конечність остерігатись підступу Сатани, і дуже часто остерігав, щоби не виясшати жадного сотворіння. Нехай всяка честь і слава буде дана тому, кому вона належить. Ціль Сатани є, щоби як найбільше з посвячених сполягали на людські сили або на якогось чоловіка. Чинячи се, він вельми ошукує многих і своїми хитрощами противник відпроваджує наманівці многи і вони відпадають до громади "чоловіка гріха". — 2 Сол. 2: 10-12.

* Від коли Христос прийшов до Божого храму, від того часу було зілляття правди на Божий нарід. Псалміста (68: 9) робить натиск на факт, що се Бог Єгова зіслав сі дочці правди. "Дав линути животворному дощеві, о Боже"

Жадний чоловік не мав ніц до чинення з посланням сього щедрого дощу правди, лише що чоловік був ужитий Господом до розношення сих правд іншим. Божі вірні слуги не продукують овочу, що становить життя-даючу й життя-підтримуючу правду, але вони лише розносять сі правди іншим, котрі то правди Бог випродукував або дав. Ніде в писанню не знаходимо, що треба співати хвалення в честь чоловіка, але писання виразно й часто каже нам, що наша робота є співати хвалення в честь Єгови і проголошувати Його діла між людьми і нагадувати, що ім'я Єгови велике. — Іса. 12: 4.

ЙОГО НАСЛІДДЕ

* Наслідде Єгови складається з Його пильних і з любови посвячених сотворінь. "Бо най Господа нарід Його; Якова [котрий представляє помазанників Його] уділ насліддя Його." (5 Мойс. 32: 9) "Щасливі народи [Божий святий нарід (1 Петра 2: 9)], що зовуть Господа Богом своїм; — народи, що вибрав його собі за властність!" (Пс. 33: 12) "Наслідде мое — Ізраїль." (Іса. 19: 25, *англ. перекл.*) Для своїх помазанників Єгова велів написати: "Просвічені очі серця вашого, щоб зрозуміли, що за вповання поклонку Його, і що за багатство славного насліддя Його в святих." (Ефес. 1: 18) Псалміста каже, що Бог Єгова післяв своїм людям щедрий дощ, чим "кріпив насліддя твоє, коли воно томилося". (Пс. 68: 9) Розгор світової війни приніс посвяченим Божим людям обставини серед котрих вони вичерпались з своїх сил. Від 1917 до 1919 р. вони були "втомлені" відносно свідцтва о царстві. При закінченню 1919 року дощі зачали спалати з Божого неба. Господь показав своїм людям ріжницю між їх роботою, котра була представлена через пророка Ілію, а роботою котра була представлена через пророка Елісея; і від того часу, ті, що любили Бога, зачали отримувати відсвіження, і стали зміцнені в Господі і були привернені. Сі правди й благословенства прийшли від Господа а не від жадного чоловіка.

* Посвячені й вірні свідки Єгови колективно

є названі словами "добрим чоловіком". Для них Бог є провідником; і тому написано: "Господь править ходою доброго чоловіка, і дорога його подобається йому." (Пс. 37: 23, *англ. перекл.*) Коли Господь прийшов до свого храму, тоді Він дійсно утвердив своїх людей котрі бажать ходити його дорогою. Згідно із сим є написано: "І благословенне Господа Бога нашого нехай буде над нами! І діло рук наших утверди для нас. Боже, утверди діло рук наших!" (Пс. 90: 17) Очевидно, Егова післав щедрий дощ, що значить обильний дощ правди, для того, щоби потішити й утвердити свій нарід; отже давати кредит чоловікові за сі дощі правди, значить показати брак оцінення Бога й Його милостивої доброти яку Він указав для своїх людей. Се показує, що хто так робить не є цілковито посвячений Егові. Если хтось знаходиться в такому стані, тоді єдиний властивий напрям є, стриматися від давання честі й слави людям, а звернути свою любов і пошану, признання й честь, Богу Егові.

ОЦІНЕННЯ

Десятий верш шістьдесять восьмої Псалми виражує, як останок на землі оцінює любов й доброту показану їм через Бога Егову. "Племя твоє осіло там; в доброті твоїй, Боже, приготував ти для бідного." Еврейське слово *хей* тут перекладене "племя", і в різних інших місцях є перекладене на "життя, живучі, звіря, живі, громади й відділи. Після Роттердамського перекладу, то сей текст звучить: "Твоя жива сила замешкувала там." Божий останок на землі є дійсною живою силою або живою річю, тому що вони живуть в країні живих від котрої ворог старається відтяти їх. (Пс. 116: 1-9) (Гл. В.В. з 15. марта, 1931, стр. 85, *англ.*)

"Вони жили в країні "насліддя" і стали "втомлені" або "вичерпані" і вельми потребували відсвіження й привернення через Господню правду, котра зачала спадати щедро для них в 1919 р. "Праведні будуть мати землю, і жити на ній по віки. З уст праведних виходить премудрість, і язик його говорить правду; закон Бога його в серці його, не спотикнеться нога його, ступаючи. Беззаконник чигає на праведника, і хоче зігнати його зі світа; Господь же осудить його на суді." — Пс. 37: 29-33.

Той щасливий стан, повисше описаний, Бог приготував для тих, що люблять Його. Псалміста каже: "В доброті твоїй, Боже, приготував ти для бідного", а в Роттердамському перекладі, — "для впокорених". З боку в *англ. Біблії* написано "для понижених". Ісус зазначив се незмінне Боже яраво сими словами: "Блаженні вбогі духом, бо їх царство небесне."

(Мат. 5: 3) Божі впокорені й понижені люди, вбогі духом, але багаті вірою, і будучи вельми гноблені ворогом, вони кличуть до Бога і Він вислухує їх. "Той бідолашний благав, і Господь почув його, і від всіх напастей висловив його." — Пс. 34: 6, 7.

"Благальні молитви постійно були засилані до небесного престолу, і Господь почув і спогодавав благання тих, що кликали до Нього: "Нехай не вернеться з соромом пригноблений! Нужденний і бідний нехай возхвалить імя твоє." (Пс. 74: 21) "Я ж мізерний і бідолашний, Господь дбає за мене. Ти моя поміч і моє спасення; Боже мій, не загайся!" (Пс. 40: 17) "Я ж мізерний і бідний; Боже, поспіши до мене! Ти моя поміч і моє спасення; Господи, не загайся!" (Пс. 70: 5) "Приклони, Господи, ухо твоє, вислухай мене! Бо я нужденний і вбогий." (Пс. 86: 1) "Я бо нужденний і бідний, і серце моє зранене в мене." — Пс. 109: 22.

Молитва вірних була вислухана, і тоді з неба спали дощі і принесли їм відсвіження і привернення до Бога. Між сими дорогоцінними відсвіжуючими правдами, котрі були дані Його народові, було зрозуміння двадцять третьої Псалми; і тепер вірні кажуть: "Так, милосерде і благодать будуть проважати мене по всі дні життя мого; і жити му вдомі Господнім о всі дні." (Пс. 23: 6) (Гл. В.В. 15. січня, 1931, *англ.*)

Що можна сподіватись від людей, котрі були реципієнтами многих благословенств від Господа Бога? Спевністю, що не заложення рук і дармовання і даремне змагання виробити собі совершенний характер і чекати, щоби бути забраним до неба! Бог покликав своїх людей з темряви у своє дивне світло правди, і відсвіжує їх і утверджує їх в тій цілі, щоби вони були свідками Йому і щоби вони співали про чесноти Його і повідомляли, що Він, Всемогучий Бог, і оголошували світові, що Його царство оправдає Його імя і принесе бажання серць всім чесним і щирим сотворінням.

Його слово

Дальше псалміста, під керівництвом Егови, виразно зазначає жерело вістки правди: "Господь [з єврейського *Адонай*, вираз імя Всемогучого Володаря] прорік слово, і було вістовництво велика сила." (Верш 11) Сей текст цілковито заперечує, що якийсь чоловік може втворити вість правди. Се, що Господь уживає чоловіка до написання слів правди, не може бути причиною давати кредит сьому чоловікові за вість правди. Если Сатана може відвернути ум людський до тої точки, щоби вони віддавали честь і славу людям, що пишуть вість, або ті, що малиб писати вість, тоді до такого степеня він кидає зневагу на

імя Всевишнього. Вірний останок мусить навчитися полишити нерозумний напрям вивиснення людей, котрих Господь уживає як свій знаряд. Се не робить ніякої різниці чи ся вість є написана й видана через того, що походить з Кавказу або що походить з Африканської раси. Той, кого Господь уживає, є лише частию великої організації Єгови й всяка честь й признання належиться Богу Єгові, а не чоловікові. Се було б неможливо для когобудь із нас бути цілковито посвяченим Богу Єгові й взяти який будь інший напрям чим віддавати честь і славу Богу. Бог розставив членів тіла Христового після своєї вподоби, і для кожного приписав задачу до виконання, і Господь високо поважає кожного члена, тому що він занятий в Його службі до певної міри; але се не на місце для членів тіла вивисшати одного понад другого.

¹² За днів апостола Павла був також напрям вивисшати людей, і тому він дав ostru пересторогу проти сього; але деякі ще й тепер не зважають на пересторогу натхненого апостола. Тепер з ласки Господньої ми бачимо ясно, що ті, що народились з Божої жінки, і котрі стались дітьми Сиона, є навчені Богом Єговєю; і останок, оціняючи сей факт, має великий мир. (Іса. 54:13) Сей мир не приходить задля того, що чоловік зробив або робить.

¹³ Після Роттердамського перекладу, то сей текст звучить: "Цар Господь прорік слово." Очевидно для тієї то причини у восьмим вершику сказано: "Небеса капали [дощем правди] перед Богом", коли Він прийшов до свого храму. Вираз "слово" є ужите тут в широкім значінню, і не відноситься лише до якоїсь одної вістки яку Господь дав або дає, але до цілої серії, котрі Він дав і далше дає від коли блискавиці зачали виходити з храму і освічувати Його Слово. Отже вираз "слово" включає в собі всю об'явлену правду, включаючи книжку *Оправдання* і все, що ще буде відкрито й видано, з Господньої ласки, як довго останок буде на землі. Єгова дав свідчення Ісусові Христові, щоб Він свідкував відносно Його замірів, і тепер останок має привилей давати се свідцтво і доручувати вість правди, повідомляючи, що Єгова є Богом і що Його царство прийшло. — Одкр. 12:17.

¹⁴ В попередніх числах *Вартової Башти* сей текст був наведений як авторитет назви тіла або збору Господніх людей під іменем "компанія". (англ.) Хотяй назва "компанія" після писання властиво відноситься до кожного будь зібрання Божого народу, однак слово "компанія", ужите в сім тексті, не є ограничене до одного або більше зібрань Божих людей. Слово "компанія" (або армія, англ. перекл.) відноситься

до всього останка на землі, котрий є назначений й висланий бути свідками Єгови. Ціле число зібраних ділають як єдність під керівництвом Ісуса Христа, їх Голови храму, котрий уживає армію своїх ангелів у своїм храмі для виконання роботи проголошення царства Єгови й доручування остероги ворожій організації. Єгова — Бог порядку; і позаяк Він вимагає, щоби все було зроблено впорядку, то виходить, що всі дійсно люблячі Його, будуть працювати разом в єдності, кожний стараючись виконати дані йому інструкції. Ніхто з останка на землі не є совершенним, але всі признають, що Бог настановив когось давати розпорядження; і если той, що займає ту позицію, зробить помилку, тоді Господь самий спростує сю помилку у свій власний спосіб і після своєї мудрости. Отже се було б цілковито не на місці для когобудь виконувати відмінну роботу, супроти Божої організації, лише тому, що так можна зробити. Лише ті, що стараються законно увійти в царство, — а старатись законно значить, працювати після положених правил Господом. Ті, що противляться роботі, котру Господь виконує через своїх свідків, і хто старається виконувати її в інший спосіб, той виразно є заключений до класи названої Ісусом "беззаконниками". (Мат. 13:41) Таких ангел Господень збирає геть, щоби в Його організації була цілковита єдність.

¹⁵ В поправленій версії сей текст, над котрим тепер застанаюємось, звучить так: "Жінок, що голосять сю новину, сталась велика сила." *Роттердам* знов переложив сю часть тексту: "Громада-вістовників сталась велика сила." Се слово, що відноситься до тих, що голосять вість, є женського рода, але се не значить, що властиве слово в сім тексті має бути "жінка". Еврейське слово "вістовник" в Ісаї 40:9 є переложене так: "Ти, що приносиш веселу вість", а з боку зазначено: "Ти, що розкажеш веселу вість." Рівнож і про Сион говориться в роді женським, тому що ті, що голосять сю радісну новину, належать до Сиону, представлені через жінку. "Взійди ж із веселою вістю на гору, Сионе! Кликни голосом із усієї сили, Єрусалиме, по даючи вість благу! кликни, не бійся; скажи містам Юдейським: Ось він — Бог ваш." (Іса. 49:9) Те саме слово знаходиться в Ісаї 61:1 і є переложене "принести благу вість" і так само в Ісаї 52:7. У сім посліднім тексті про останка говориться як про членів Христа на землі. "І які ж гарні на горах ноги благовістника, що мир возвіщають, що вістять радість, проповідать спасення, що говорять Сионові: Зацарював Бог твій!" (Іса. 52:7) Рівнож те саме слово знаходиться в Наума 1:15: "Ноги посла з доброю вістю." Отже те слово в Новім Завіті рівняється

ся з словом "євангелія". В Біблії так звані "Сентігенти", як і в перекладі *Роттердама*, показують, що ті, що голосять слово становлять ноги Його, т. є земні члени "вибраного служби", і в котрім то "службі" нема полу женського ані мужеського, а всі одно в Христі, і ділають як одиниця у голошенню вістки. Отже між свідками Єгови не може бути розділу.

¹⁰ Псалмїста каже про се: "Велика була сила вістовниць." Се значить, що ці члени на землі є великі, але не самі в собі. Вони великі тому, що вони належать до Божої армії, і для того вони "сильні в Господі й в потузі сили Його." На кожного члена з останка Бог виляв свого духа, і всі вони мають частку в голошенню імя й царства Єгови. (Йоїла 2:28, 29) "Всі, що знаходяться в храмі звіщають про Його чесноти." (Пс. 29:9) Інші писання показують, що Ісус Христос своїми небесними ангелами кермує роботою останка. Сі отже, що голосять вість царства, є "великим і сильним народом". "А Господь загірмить перед військом своїм гукм величчям; бо се його — отта безліч війська." (Йоїла 2:11) Серце кожного члена останка мусить бути совершенно до Бога, що значить мусить бути цілковито посвяченим Богу Єгови. Згідно із сим є написано, що Бог дає своєї сили для тих же. "Бо ж очі Господні обіймають усю землю, щоб піддержувати тих, що їх серце цілковито йому віддане." (2 Парал. 16:9) "Єгова бо — сила моя, й пісня." (Іса. 12:2) Отже останок є великий а потузі Господа.

¹¹ Голосити значить давати довідома взагалі людям; і в теперішнім часі се робиться за посередництвом радіа, публичних і приватних промов і через книжки й книжечки й магазини й иншу друковану літературу. Коли застановитись над роботою виконаною кожного року, про котру сими роками подається в Річній Книжці, то ми можемо сказати: "Се велика праця; і жадні людські чинники, котрі складаються зі зборових робітників, не можуть доклати сього без сили Господньої. Дійсно се Господь виконує, і воно дивне в наших очах." В минулих роках, зборові старші робили найбільше голошення, але тепер нема різниці між старшими а иншими в зборі, але всі поступають вперед як одно злучене тіло, ділаючи як "слуга" Господень, щоби повідомити, що Єгова є Богом, і що Його царство є надія світа. Деж старші були вибрані, а відмовились брати активну участь в полю служби і проголошувати правду, то сим вони пошкодили самі собі, і если вони будуть дальше так поступати, тоді наслідки будуть дуже лихі для них. Сі короткі слова остороги дається тут не в цілі якоїсь пімсти, але знадією, що деякі з них побачать

свій правдивий стан і пробудяться до свого привилею, який Бог поставив перед них.

¹² Від часу до часу являється незгода в деяких зібраннях, котрі називають себе посвяченими Господеві. Між правдивим останком не може бути ніякої незгоди. Незгода і сварня се наслідки чинності самолюбства, і ті, що цілковито посвяtilись Господу Богу, не стараються оправдати себе ані вивисшувати одного, а понижати другого. Їх ціль і бажання є, щоби гармонійно служити Богу через сповнення Його приказів і радісно доручувати свідокство Ісуса Христа, котре було припоручене в їх руки. Отже Господні помазанники не повинні ніколи сваритись із тими, що бажають розбити працю. Если у вашім зібранні знаходиться хтось незгідний і старається розбудити боротьбу, тоді відлучіться від такого і полишіть їх самих, а самі в радості й єдності служіть Господеві. — Рим. 16:17, 18.

¹³ Ся Псалма безперечно твердить, що *Вартова Башта* ділала в гармонії з волею Божою коли вона заохочувала посвячених бути заяними в службі йдучи від дому до дому і голосити вість царства Божого. Можна сподіватись, що Сатана буде уживати всяких можливих средств під його кермою, щоб уневажнити, стримати й перешкодити такій роботі або службі. Щоби се доклати, то Сатана наймає головню тих, що становлять "чоловіка гріха", духовенство, і всіх инших, котрі входять з ними в змову, щоби знасилувати правду і противитися виданню вістки свідків Єгови. Але нехай ніхто з останка не знеохочується. Бог Єгова уживає своєї сили в користь членів своєї організації на землі, і нема нічого, щоби встояло проти сили Бога Єгови.

ВІЙНА В РОЗВОЮ

¹⁴ Пророцтво записане в сій Псалмі продовжається дальше сими словами: "Царі з військами втікали, вони втікали, а хто обняв домівку, паював здобич." (Верш 12) В теперішнім часі три нечисті духи подібні до жаб на входять на царів цілого світа, щоби "зібрати їх на війну в день той великого Бога Вседержителя." (Одкр. 16:14) Отже дванадцятий верш повисше наведеної Псалми здається відноситься головню до недалекої будучности, коли велика битва Армагедону буде в повнім розвою. Надутий, і з великою хвалюю і шумом, Сатана збирає свої сили проти Божої гори. Псалмїста говорить про той час коли битва буде в розвою, і каже: "Царі з військами втікали, вони втікали." Се піддає думку великого зворушення підчас битви, коли ворог відступати ме. Сей відступ ворога не спричинить громада, що тепер оголошує на землі про Бога й Його цар-

ство, але се — Бог встане, як се зазначено в першій верші: "Нехай встане Бог! Щоб розсіпались вороги його, і розбіглись перед ним ненавидники його!" Се будуть сили Егови, під керівництвом Його чиновника, Ісуса Христа, що спричинять утечу ворога і розіб'ють його на порох. — Наума 2: 1.

21 Позаяк ці пророцтва були написані головню для користи тих, що тепер живуть на землі при кінці світа, т. є. для останка, то дванадцятій верші сей псалми є зазначений і піддає думку, що бодай частина буде на землі в часі коли Господь відверне ворога і дістане цілковиту перемогу. В той час здобич буде поділена, через що побільшаться справи царства на землі по якимось часі по битві Армагедоні. Если се правда, тоді безсумнівно останок буде бачити царів земних відступаючих, і вискаже слова пророцтва: "Ворог втікає, втікає!" Господь поразить ворога, і цілковито знищить його.

22 Тоді псалміста каже: "А вона, що лишилась в дома, паювала здобич." (англ. перекл.) Після єврейського сей вираз можна розуміти "уродлива" або також "ніжна". "Я уподобав дочку Сионську до уродливої й ніжної жінки." (Ерем. 6: 2) Збоку в англійській Біблії читаємо: "Жінка живучи в дома." Очевидно, що ці слова відносяться до земної частини Божої жінки, Сиона. Останок тут уподоблений до старинних часів жінок, котрі отримували дім і що вони не будуть брати активної участі в битві Армагедоні тілесним оружжям. (2 Кор. 10: 3, 4) Вони беруть участь у битві, але лише як співачки й танцюристи. Вони танцюють і співають в честь переможного Воеводи, Егови, і Ісуса Христа, великого позатипічного Давида. Се було представлено в слідуєчих текстах:

23 "Та як йшли вони додому і вертався Давид подумавши Філістия, то виходило тоді зусіх Ізраїлевих городів жіноцтво на стрічу цареві Саулові, танцюючи й співаючи під веселу гру бубнів та цимбал." (1 Сам. 18: 6, 7) Останок тут описаний, як 'чоловік одягнений в диявольську одіж' і при боці його писарський знаряд, однак котрий не бере участі в дійсній боротьбі, котру виконують других шість, що мали знаряд до вбивання. — Езек. 9: 1-8.

ОБРАЗ ОСТАНКА

24 Останок є представлений через жінку, що остається в дома і котра опісля ділиться здобичю після божественного права, зазначеного в 1 Самуїла 30: 22-25: "Та всякі злюки й нікчемники між людьми, що ходили з Давидом, почали таке провадити: За те, що вони з намету не виходили, ми не дамо їм нічого з тієї здобичі, що відобрали, окрім їх жінок та дітей; нехай будуть їх та йдуть собі. Давид же від-

казав: Не чиніть таке після того, що нам дав Господь, і оборонив нас, а горду, що напала на нас, оддав нам у руки. Та й хто слухати мене нас у цій справі? Ні, яка частина тим, що ходили на війну, така мусить бути й тим, хто зоставався при таборі: однаково всіх обділиться. На тому стало воно з того дня й на далі. Він се зробив установою й звичаєм в Ізраїлі по сей день." Також завважте слова пророка: "Тоді настане велике паювання здобичі, навіть каліки будуть жакувати." (Іса. 33: 23) "Тим же то я дам йому пай між можливими, й з сильними ділити ме здобич." (Іса. 53: 12) Ці вірні одиниці, представлені через жінку, що осталась в дома мають свій дім в тайнім пробутку Всевишнього, і там вони будуть перебувати підчас битви, вповні віруючи й цілковито вповаючи, що друга сторона великої організації Егови, котрій Він припоручив роботу дійсного вбивання, цілковито побідить над сатанською організацією. На сім вони не заведуться, а жінка сатанської організації буде переходити досвідчення матери Сизари і її "розумних княгинь" при битві Мигідо. (Суд. 5: 28, 29) Останок любить Егову й Його царство, і тому займається голошенням Його Слова і Його царства; і Егова охороняє їх і береже їх підчас коли вони се виконують.

ПОТІХА ДЛЯ ПОНИЖЕНИХ

25 "Коли ви впокоїтесь по вівчарнях, то маєте бути, як крила голубки, сріблом покриті, котрих піре золотом сяє." (Верш 13) Те слово "вівчарнях" в Езекиїла 40: 43 є переложене на "гаки". Такі гаки були ужиті для розірвання звірячого мяса, котре мало бути пожертвоване. І здійме шкіру з жертви всепалення і розієме її на частини. І запалять сини Аарона, священники, вогонь на жертівнику, і розложать на вогні дрова." (3 Мойс. 1: 6, 7) Сей тринадцятий верш псалми здається відноситься до Божого останка на землі в стані упокорення, наче жертва на "гаках", що готова до здійснення шкіри і тоді положена на жертву Богу, а певна частина її мала бути зварена в горшках. Про сих упокорених ось як псалміста говорить: "Але ж задля тебе вбивають нас цілий день, вважають нас, як овець на зарізь." -- Пс. 44: 22.

26 Ротердак переложив сей текст в Псалмі так: "Коли ви спочивати мете на таборній землі," а збоку в Біблії стоїть "між кутами коні, де табор був". Обидва ці переклади представляють стан упокорення Божого народу. Даліше псалміста каже: "Маєте бути, як крила голубки, сріблом покриті, котрих піря золотом сяє." Се указувало, що останок бодай почасті мав би бути оправданий під час його побуту на зем-

лі. Вони є дорогі в очах Господа і прекрасні в їх вірнім служенню Йому.

27 Промовляючи до своєї зарученої громади Ісус Христос каже: "Та вона єдина, голубка моя, чиста моя, єдина вона в матері своєї, вибрана зпроміж усіх, що вона зродила. Побачили її дівчата, й стали вихвалити; цариці й бранки — усі величати." (Пісня Пісень 6:9) Хотят знаважена й впокорена через сатанську організацію, то однак вона отримує срібло божественної правди й золото божественного признання. (Мал. 3:3; Одкр. 3:18) Слава Бога Єгови спочиває на вірнім останку. (Іса. 60:1,2) Його олюблений Син покрив останка ризами справедливості і постарався о шати спасення й признав його яко частъ своєї організації; і Єгова дав їм нове імя. — Іса. 61:10; 65:15.

28 В иншій перекладі сей верш звучить: "Крила голубки сріблом покриті а її піре зеленосіяючим золотом." Коли останок Божого люду йде від місця до місця оголошуючи вість відносно Його великого імя й Його царства, то всі народи опрокидають і понижають їх, тому що всі народи є під правлінням Сатани. Хотят многи люди думають досить добре про вірних свідків Єгови, то однак мало є таких, щоб мали досить віри й відваги і оправдувати їх перед обвинувачами. Коли сі вірні є покликани до суду або коли духовенство й їх союзники знущаються над ними, то ті, що співчувають до останка, стоять і не одчиняють своїх уст. Але коли царі військ Сатани будуть втікати і Бог отверто обявить свою ласку сій маленькій громаді вірних свідків, то-

ді вони будуть мати той прекрасний вигляд подібний до крил голубки покритої сріблом і її піря сияють золотом. Очевидно се красне слово було ужите в тій Псалмї, щоб дати одвагу й потіху для тих, що нильно стараються оголосити імя й царство Єгови.

(Дальше буде)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

- 1, 2. Яка є позиція одиниці відносно проголошення правди? Покажи важність ясного оцінення цього факту.
3. Опиши, як Бог скривив своє паслїдє коли доно знамагало.
4. Хто є тим добрим "чоловіком" згаданим у Псалмї 37:23? Як його кроки є кермовані Господом? Що ті писання показують, що жерела правди, через котру посвячені Єгови були повішені й зміцнені?
- 5, 6. Хто є тим "визначним" в десятим першій сїмї Псалмї? Де вони замишляли і як?
7. Як Бог приготував свою доброту для вбогих? Як вони можуть доказати, що вони дійсно оціняють ці многі благословенства зіслани на них?
- 11-13. Яка лекція знаходиться в виразі: "Господь дав слово"? Що є доказом, що хтось розуміє й оцінює сє спрєву?
- 14, 15. Покажи значіння, чому останок часом є названий "компанія" або "армія". Покажи важність чому кожний повинен оціняти Господне розпорядження?
16. Чому про сє компанію говориться як про "ведику"?
17. Як сє оголошення виконуються?
- 18, 19. Поясни чому часом незгода бере місце між посвяченими Господу? Яку позицію возьмуть сі з останка в тїм агонїї?
- 20, 21. "Царі з військами втікали." Як і коли сє пророчий вираз здається сповнився?
- 22-24. Яке є сповнення сїм: "Та, що лишилась в дома, паляла здохлих"? 25-28. Пристєсуй вираз: "Колї ви впокоїтесь по вїчарях". Поясни слова потїхи й заохочення: "Як крила голубки, сріблом покриті, котрих піре золотом сє."

ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ

Середа 6. липня, 1932

"І повилучую зміж вас ворогобників і непокірливих мені . . . та в землю Ізраїлеву вони не ввійдуть; і визнає, що я — Господь." — Езек. 20: 38.

ЗАРАЗ по визволенню в 1919 році Божий завітуючий нарід на землі знайшовся в стані пустини через три роки і пів, або 1260 днів. (Одкр. 12: 6-16) Протягом того часу Бог вірно опікувався своїми людьми, щоб вони могли зрозуміти й приготувитись до служби царства, котра наступила зараз потім і котра дальше поступас вперед. Сє поставило останка в класі з Господом, але в той самий час затверділи серця "ворогобників", і тому вони були визучені з між Божого вірного люду. Бог заявив, що такі "ворогобники" не "ввійдуть в землю", або так сказати, в духові благословенства, о які Бог постарався для останка. О І, 266, 267.

Середа 13. липня, 1932

"Господь пастир мій, . . . він веде мене по праведній дорозі задля імени свого." — Пс. 23: 1, 3.

ВІД коли Господь прийшов до свого храму, від тоді ті, що були приведені там і освітчені, побачили й оцінили факт, що стадо Боже не було вибрано задля їх власних чеснот, але що ціль їх покликання й вибрання була ради великого імени Єгови. Дороги праведності є ті, по котрих ходить "слуга" класа від коли він став покритий ризами справедливості, що є символом Божого призвання. Сє та сама "стежка праведних" на котру світло Боже чим раз яснійше світить. (Прип. 4: 18) Ті, що полюбили Бога цілковито й несамолюбно, ті ходять по сій стежці. Ради цього імя той великий Пастир провадить їх там. В Б 1/15/31

Середа 20. липня, 1932

"Бо коли хто з дому Ізраїлевого й з чужинців, що пробувають між Ізраїлем, одчурається мене, а допустить ідоли в серце своє, . . . я . . . викореню його зпроміж народу мого, щоб зрозуміли ви, що я — Господь." — Езек. 14: 7, 8.

ВІДЛУЧУВШИСЯ від Божої земної організації, сі бунтівники — старші відлучили себе від Господа. Бог не

сказав жадному чоловікові організувати щось для Нього. Він виконує свою роботу у свій власний спосіб. Противники втворюали собі свою власну методи служби котра вивисше їх і других людей й чять сотворіння більше чим Сотворителя, і сим кладуть слотикання на дорозі інших. Вони не все ставлять Господа на першій місці, а в своїм серцю вони все носять якусь самолюбну мотиву. (Іс. 16: 8) Ті, що спротивились і пішли на свою власну дорогу, знайшлись відлученими від Господа через Нього ангелів і були поміщені в класі "злого слуги". О І, 165-168.

Середа 27. липня, 1932

«Хто побідить, зроблю його столпом, . . . і напишу на ньому . . . моє нове ім'я. Се глаголе: Амінь, свідок

вірний і правдивий, почим сотворіння Божого.» — Обкр. 3: 12-14.

СПЕВНІСТЮ, що ці слова мусять сповнитись в часі коли Ісус приведе своїх вірних у храм і нім вони будуть забрані до небесної слави. Отже виходить, що признані в храмі, яко громада, були наділені ім'ям яко вірні й правдиві свідки Єгови, тому що се — ім'я й титул Господа Ісуса, котре Він обіцяв написати на них. Коли Ісус виступає проти Сатани, то Він виступає під титулом "Вірний й Правдивий". Ті що знаходяться близько Нього, мусять бути подібні йому і нести Нього ім'я. Отже се ясно вказує, що заявлення Ісаї 65: 15, що Бог дасть своєму слугі інше ім'я, т. є ім'я того, що сказав Амінь, щоби люди благословили себе ним в Бозі. В В 10/1/31

ДОБРІ НАДІЇ НА 1932-1933

РОБОТА Товариства є проповідувати радісну новину о царстві Єгови. Кожда посвячена дитина Божа має привилей брати участь в сій роботі. З організованням Товариства праця на наступаючий рік все була плянована після суми яку Господь давав через своїх освячених дітей. Ми дальше йдемо за тим приміром котрий є відповідним взірцем в церкві.

Кождий, що був просвічений правдою, оцінює факт, що се благословенство прийшло до нього яко дар ласки; і, если він має ревність для Господа, він дорожить сей привилей і вживає час, енергію і гроші, щоб розказати цю вість другим. Декотрі, що дають свідоцтво від дому до дому, на скільки їх обставини дозволяють, є також поблагословені, грішми, котрі вони бажать ушити в службі Господній в цілі, щоб голодні правди, котрих вони не можуть особисто одвідати, могли бути покормлені дорожочною вісткою о Царстві.

Звичай відкладати певну суму на працю Господню кожного тижня все оказавсь благословенством для дателя. Ваше повідомлення Товариства, що ви надієтесь дати певну суму, допоможе наперед оплянувати роботу напідставі вашої обітниці.

По отриманню сього числа Вартової Башти, випишіть собі дві картки, акуратно однакові. Одну із них затримайте собі, щоб пам'ятати

кілько обіцяли, а другу вишліть до нас. Або, если хочете, випишіть форму листа, копію котрого затримайте для себе. Лист повинен бути короткий, і написаний слідуєчими словами:

З ласки Господньої надіюсь, що буду могли в біжучім році дати на Ного працю на проширення євангелі слідуєчу суму, \$ Сі гроші я буду вислати в таких сумах і в таких часах, в яких Господь мені може.

(Підпис)

Сю картку просимо вислати на слідуєчий адрес:

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,

Financial Department,

117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Браття котрі мешкають в других краях нехай пишуть до відділу в своїм краю і так само нехай шлють свої "Добрі Надії" до свого відділу.

Самі ми не годні нічого зробити, але ми віримо, що молитви праведних можуть зробити багато. Отже просимо братів, щоб щоденно ригадували нас перед престолом небесної ласки, щоб нам дано мудрости і ласки уживати ті гроші в найкорисніший спосіб в проголошенню євангелі на Господню славу, і виконати роботу поручену нам.

Нехай встане Бог!

Щоб розсипались вороги його,

І розбіглись перед ним

Ненавидники його!